

dni kazali svoje sovrašstvo do Avstrije očitno ter so pribijali ustajne liste na oglih ulic. Nekaj tacih mladičev pa so zajeli ter jih deli pod ključ Resnica, čas je že, da seže grof Taaffe v to sršenje gnezdo ter odpravi gospôdo, ki pri vsem le molči, in se ne gane iz službe, da si je ne opravlja. — G. J. Gorup, velikotržec v Reki, je o 40-letnici cesarjeve vlade daroval 50.000 gold. za ustanove slov. dekliške šole v Ljubljani in 60.000 gold. za ustanove slov. dijakov iz Štajarske, Kranjske in Primorske dežele ter iz Reške okolice. Slava temu rodoljubu! — V Kopru so Italijani postali jako drzni ter se gode po mestn koračnica, ki je za tamošnje slov. prebivalce jako razžaljiva. — Hrv. vlada ima prav lahko delo s sedanjim saborom ali dež. zborom. Gg. poslanecem je vse prav, kar ukrene vlada a tej je prav, kar ji ukaže Madjar v Pešti. Je pač torej modra glava kalvinca Tisza, da skrbi tako lepo za Hrvate! — Poljski poslanci so izročili dr. Smolki, predsedniku drž. zbora, 70.000 gold. vozilo v njegovi 70-letnici. Dr. Smolka je bil že leta 1848 predsednik drž. zbora in je sedaj že več let na istem mestu.

Vunanje države. Odkar freimaurerji ukažujejo v Italiji, počí od časa do časa glas, da zapustijo sv. Oče Rim in se preselijo Bog zna kam. No to je že resnica, da lahko pride čas, ko se to izgodi, toda freimaurerjem na ljubo? Ne, njim na ljubo že ne. — Sv. Oče so razposlali vsem velevladnim spomenico, v kateri se nasvetuje, naj se kliče shod mož v to, da se odpravi suženjstvo. — Italijanski kralj Umberto je pisal našemu svitlemu casarju ter je izrekel svoje veselje čez to, da sta Avstrija in Italija v prijazni zvezi. — Na Francoskem si očitavajo poslanci razne goljuhnje, posebno Gilly je očitno nekatere tovariše imel za goljufe ali njih nobeden si ne upa djati ga na tožnjo klop. Kakor je sedaj podoba, pride pa vendar-le cela stvar pred sodnijo, ali Gilly pravi, da ga je ni strah. — General Boulanger dela vladi vedno večje preglavice, kajti vidno je, da njegova moč raste pri ljudstvu. Kakor stoji sedaj republika, ne more nihče imeti do nje spoštovanja. — Angleško ministerstvo nima volje dati kacih pravic Ircem in če jim kedaj kako obljubi, tedaj še je le prav ne izvrši. To je grda, sebična krivica in utegne še gospôdi biti kedaj žal, da niso dali pravice ljudstvu, ki je pri njej išče. — V Belgiji hoče vlada vpeljati osebno vojaštvo, to se pravi, da mora vsak v vojaško suknjo, ki kaže va-njo. Tako je sedaj že skorej po vseh državah stare Evrope. — Nemški cesar je bil malo vžbolel, a ni bilo nevarno. Našemu svitlemu casarju je pisal kaj prijazno čestitko. — Z ruskim posojilom nemška država ni zadovoljna, najrajši bi bila, da bi Prusom nihče ne zaupal denarja. — Rusija po-

mika po časi ali zmeraj več vojaških čet na zapadne meje, to pa prav na tihem. Kaj hoče kje? — Bolgarija še svojih roparjev ni ugnala, zadnje dni so jih nekaj pozaprlí, toda po vseh kotih se prikazuje še kje katera nova četa. — V Srbiji so razveljavili prve volitve volilnih mož, ker se bojda niso volitve godile prosto. Mogoče, ali vzrok je celi stvari brž kje drugje, kakor pa v premalo prostih volitvah — Turčiji se nič ne mudi, niti proti trženju s sužnji ni doslej česa storila, da bi človek rekel, da je. — V Afriki se Evropejcem ne godi dobro, Italijani so našli smolo v Masavi. Angleži v Egiptu, Nemci v Zanzibaru — na vseh krajih se vidi, da ni dobro, če se postavi človek na solnce, ako ima maslo na glavi.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.

(Dalje.)

Pa pustimo raje Begunje s svojimi ječami in pojdemo raje pogledat kake dve uri dalje proti severo-izhodni strani. Pot je gladka, večinoma po ravnem, le tu in tam majhen hrib, pa kaj nam bode ta hrib, saj gremo na božjo pot. Res, na božjo pot vedem č. bralce v Brezje, k Mariji Pomagaj. Velike so Begunje, a v njih bivajo večinoma nesrečni ljudje, a Brezje majhna cerkvica, da ne rečem kapelica, a srečen je, kdor tje priroma. Cerkev Marije Pomagaj v Brezji stoji na mični ravnici, skoraj sama, le dvoje ali troje hiš jo obdaja. Posvečena je cerkvica sv. Vidu, mučeniku, na stranskem altarji proti jugu je slavna podoba Brežke matere Božje. Kip pri kipu, podoba pri podobi kinča to majhno kapelico a na altarji zreš mili obraz Marije Pomagaj. Nad sto brgelj zreš na straneh po steni in za altarjem viseti, mnoge in mnoge zahvale čitaš in mnoga podoba ima celo srečno prigodbo Marijine pomoči. Tu je napis pisan od priproste roke, katera je komaj znala pisati, tam je pisava učenega romarja in tam zreš spet besede pisane od Mariji se zahvaljajoče baronice. Strah obdaja človeka, če pomisli, da je sv. kraj, kjer je roka božja že tolikokrat skazala svojo sveto moč. In če klečiš pred altarjem in zreš v Marijin obraz — oj mile oči, ne hote bodeš se začel priporočati Marijini pomoči, kajti nježno te gleda božja mati, in ljubo zre tvoj obraz dete Jezus. Gledaš podobo tudi od ene ali druge strani — Marijine oči so mile v te vprte, kajti podoba je umetno delo.

Da pa ne bom le hvalil, hočem tu resnično prigodbo zapisati, iz katere se očiten čudež in pomoč Marijina razvidi: Nek mladeneč Jurij Bergant iz Kranjskega, služil je v Knittelfeld-u na Štajarskem vrtnarjem. Nekoč strese ga hud

mraz, in nevarno zbolí. Ležal je 7 mesecev v bolnišnici, a bil je revež in siromak izpuščen, kajti noga je bila trda, udje in skopi otrpnjeni, stopalo sključeno, da je moral železne šine nositi, a dve brglji ste mu olajšali hojo. Z zaupljivostjo obrne se naš mladenič k Mariji in roma nekaj peš, nekaj vozeč se k Mariji Pomagaj v Brezje. Vdan v voljo božjo gre v cerkvico in z gorečim srcem začne k Mariji izdihovati in jo pomoči prositi. In glej — ko moli, strese ga nekaj po nogi in v spodnjem članku mu je zašumelo. Še nekoliko moli, potem gre iz cerkve, odvrta šinje in glej, noga, ki je sicer pri odvrtnji šinj na stran se obrnila, bila je mirna in v spodnjem članku je lahko nogo premikal. Z gorečo zahvalo pustil je šinje in eno brgljo v Brezji in se z veseljem vrnil zdrav domov. To je le en čudež, ki se je zgodil v Brezji, ali rekel sem, da visi nad sto brgelj v kapelici, torej je gotovo mnogo hromih v Brezji ljubo zdravje zadobilo. (Konec prih.)

Smešnica 49. Konjski barantač prodaja kmetu staro „klusó“. Ali vže za dva tjedna pride kmet k prodajalcu ter zahteva denar nazaj. „Zakaj?“ zadere se prodajalec. Kmet: „Mrha je erknila“. Barantač: „To ni mogoče, pri meni tega še nikoli ni storila“.

Razne stvari.

(Za slov. šolo.) Gg. M. Vošnjak in tovariši so v drž. zboru stavili do ministra grofa Taafe, vprašanje, odkod da prihaja to, da se mešajo nekateri gg. okr. glavarji v to, kaj da sklenejo obč. zastopi gledé poduka v nemščini v malih, t. j. v ljudskih šolah slovenskih. Kaj da je tega krivo, to vedó ljudje lahko a grof Taafe ne vemo, če najde lehkó odgovor na to vprašanje.

(Imenovanje.) Gosp. Karol Lubec, doslej višji davkarski nadzornik v Mariboru, je imenovan za finančnega tajnika v Gradci; g. Simon Goričnik, doslej finančni komisar v Mariboru, pa je postal višji finančni komisar. Oba gg. zapustita tedaj, kakor se sliši, naše mesto.

(Česarska slavnost) V nedeljo, dne 2. decembra se je vršila cesarska slavnost v kn. šk. dijaškem semenišči v Mariboru in radi priznamo, da so nam semeniščani podali v petji, v govori in v gledališčni igri skorej več, kakor smo pričakovali od njih.

(Slov. čitalnica) v Mariboru je imela v nedeljo, dne 2. decembra, letni občni zbor in se je v njem izvolil nov. odbor. Poslej predseduje čitalnici g. M. Berdajs, trgovec v Mariboru, denar pa vzprejema g. Fr. Dolenc, tudi trgovec v Mariboru. Mi želimo slavni čitalnici veselo in krepko življenje, saj je ona edino društvo, v katerem nima mesta politika, ki je za nas doslej malo vesela.

(Zahvala.) Preblagi domoljub, g. magister Feliks Ferk, zdravnik in veleposestnik v Mariboru, je v proslavljenje 40-letnice presv. cesarja podpisanemu izročil hranilnično knjigo štv. 309 vrednosti sto goldinarjev, ki so naloženi pri „Posojilnici“ v Mariboru. Obresti neodpovedljive glavnice so namenjene dijaški kuhinji družbe sv. Vincencija v tukajšnji stolni župniji, in sicer v prvi vrsti za naše gimnazijske dijake, ki bodo kedaj podpora cesarskega prestola in stebri mile domovine. Rodoljubni gospod je že preje založil obilno glavnico za stipendij, kojega obresti po njegovem naročilu domorodni dijaki našega učnega zavoda zavživajo. Za oboji bogati dar izreka preblagemu dobrotniku naše mladine najprisrčnišo zahvalo Dr. Jož. Pajek.

(Zahvala.) Blagemu g. Alek. Pintariču, beležniškemu koncipijentu v Ptui, ki je ljudski šoli v okolici Ptujski prekrasno cesarjevo podobo, od tvrdke g. Freytag & Berndt na Dunaji, velikodušno podaril, se podpisani najtopleje zahvaljuje! Iv. Kaukler, nadučitelj.

(Vprašanje in prošnja.) Kje bi se dobila Linhard-ova veseloigra „Matiček se ženi“ ali pa „Veseli dan“. Kdor bi jo imel, tistega prav uljudno prosim, da jo tuk. bralnemu društvu prepusti za denar, ali pa jo vsaj toliko časa posodi, da se prepiše. G. Lamprecht, predsednik, pošta sv. Lovrenc ob kor. žel.

(Za slov. šolo.) Občina Št. Martin v Rožnej dolini pri Celju sklenila je vsled sklepa odborove seje od 4. t. m. potegniti se zoper ponemčevanje ljudske šole, ter je dotične vloge vže odposlala na naučno ministerstvo, oziroma na deželni šolski svet. Slava!

(Obdelitev.) Društvo za podporo ubogih učencev in učenk na ljudskih šolah v Mariboru je razdelilo v nedeljo, dne 2. decembra, razne obleke med učence in učenke za 1200 gld.

(Vseučilišče.) Na c. kr. vseučilišči v Gradci je postal te dni g. J. Brenčič, doma iz Nove vesi pri Ptui, doktor prava. Slov. dijaki pa imajo dne 7. dec. prvi letošnji slavnostni večer.

(Odpoved dela.) Na Dunaji in v Brni na Moravskem so te dni stavci v raznih tiskarnah odpovedali delo. Na Dunaji jih je kacic 1400 terjalo za te, ki delajo za stalno plačilo, najmanj 12 gld. na teden, za vse pa 9½ ure, namesto 10 ur na den dela. Javlja se nam, da storé isto tudi štaj. stavci, pa jim še ne damo prav vere.

(Tujci) so pri nas hitro na konji. Tako je prišel pred nekaj leti gori iz blažene Prusije g. J. Kräber, po svojem opravku malar, na Ptuj in ni dolgo trpelo, da je sedel že v mestnem starašinstvu in je krepko „delal za osveto in nemštvo“, dokler ga ni pobrala nezproslija bela žena.